

za zasługi na polu pracy zawodowej:
inż. **Bolesławowi Czechowiczowi**, radcy w Ministerstwie Komunikacji, — inż. **Jerzemu Janowi Mariańskiemu** w Warszawie, — inż. **Marianowi Pychowi**, starszemu referendarzowi D. O. K. P. w Warszawie;

ZŁOTY KRZYŻ ZASŁUGI po raz drugi

za zasługi na polu pracy społecznej;
generałom dywizji:

Stanisławowi Sewerynowi Bukackiemu-Burhardtowi, inspektorowi Armii, — **Tadeuszowi Ludwikowi Piskorowi**, inspektorowi Armii, — generałowi brygady **Januszowi Głuchowskiemu**, I wice-ministrowi Spraw Wojskowych,

generałom brygady:

Walerianowi Czumie we Lwowie, — **Janowi Kruszewskiemu I** w Warszawie, — **Józefowi Konstantemu Wilczyńskiemu - Olszynie** w Grodnie, — **dr Józefowi Zajacowi** w Warszawie.

Warszawa, 10 czerwca 1939 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) **I. Mościcki.**

Prezes Rady Ministrów:

(—) **Stawoj Składkowski.**

—oOo—

309.

ZARZĄDZENIE

Na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 23 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 458) nadaje

SREBRNY KRZYŻ ZASŁUGI po raz pierwszy

za zasługi na polu pracy społecznej:

Janinie Janiczkowej w Oświęcimiu województwa krakowskiego, — **Zofii Kosteckiej** w Poznaniu, — **dr Tadeuszowi Kowarzykowi**, lekarzowi w Łoczowie, — **Kazimierzowi Tadeuszowi Lederowi**, starszemu asystentowi Urzędu Pocztowego w Brzeżanach województwa tarnopolskiego;

za zasługi na polu pracy zawodowej:

Aleksemu Drozdowiczowi, zawiadowcy odcinka drogowego I kl. P. K. P. w Sędziszowie województwa kieleckiego, — **Czesławowi Rosochackiemu**, stałemu pracownikowi D. O. K. P. w Warszawie, — inż. **Janowi Sacewiczowi**, referendarzowi D. O. K. P. w Warszawie;

za zasługi na polu podniesienia stanu sanitarno-porządkowego:

Stefanowi Sadokierskiemu w Łęczycy;

za zasługi na polu pracy zawodowej w spółdzielczości rolniczej:

Janowi Stanisławowi Błażejowskiemu w Środzie województwa poznańskiego, — **Bronisławowi Chojnackiemu** w Powsinie powiatu warszawskiego, — **Antoniemu Ciechanowskiemu** w Białymstoku, — **Janowi Fostakowskiemu** w Krakowie, — **Michałowi Grzebykowi** w Kańczudzie powiatu przeworskiego, — **Otonowi Huszczy** w Wilnie, — **Edwardowi Kańskiemu** w Toruniu, — **Wandzie Kasprovicz** w Żelechowie powiatu garwolińskiego, — **Józefowi Kirakowskiemu**, starszemu rejestratorowi Prokuratury Sądu Okręgowego w Tarnopolu, — **Janowi Klimkowi** w Łużnej powiatu gorlickiego, — **Andrzejowi Kurczychowi** w Wilnie, — **Wieńczysławowi Leykowi** w Toruniu, — **Czesławowi Małeckiemu** w Poznaniu, — **Franciszkowi Miękusowi** w Golinie powiatu jarocińskiego, — **Janowi Ofierzyńskiemu** w Borku powiatu gostyńskiego, — **Janowi Pertekowi** w Lubaszku powiatu czarnkowskiego, — **Romanowi Piechaczkiemu** w Lublinie, — **Andrzejowi Rybińskiemu** w Słonimie województwa nowogródzkiego, — **Ludwikowi Sienkiewiczowi** w Bieniakoniach województwa nowogródzkiego, — **Adamowi Sivińskiemu** w Poznaniu, — **Lucjanowi Szalkowskiemu** w Poznaniu, — **Antoniemu Szymańskiemu** w Warszawie, — **Janowi Słowińskiemu** we Lwowie, — **Leonowi Sredzińskiemu** w Grodzisku województwa poznańskiego, — inż. **Antoniemu Truszyńskiemu** w Lublinie;

SREBRNY KRZYŻ ZASŁUGI po raz drugi

za zasługi na polu pracy społecznej:

księdzu Nikodemowi Kozłowskiemu, proboszczowi w Zabrzeżu województwa nowogródzkiego;

za zasługi na polu pracy zawodowej w spółdzielczości rolniczej:

Florianowi Władysławowi Niepokojczyckiemu w Myszczycach powiatu kobryńskiego;

BRAZOWY KRZYŻ ZASŁUGI po raz pierwszy

za zasługi na polu pracy zawodowej:

Władysławowi Beryckiemu w Zastowie, — **Józefowi Borysiukowi** w Warszawie, — **Marcinowi Czarnackiemu** w Żyrardowie powiatu błońskiego, — **Bolesławowi Domerackiemu**, kanceliście D. O. K. P. w Warszawie, — **Józefowi Dudzińskiemu** w Warszawie, — **Julianowi Forszmanowi-**

czowi w Zastowie, — **Antoniemu Frączkowi**, technikowi D. O. K. P. w Warszawie, — **Józefowi Stanisławowi Kopczyńskiemu** w Warszawie, — **Zygmuntowi Laskowskiemu**, technikowi D. O. K. P. w Warszawie, — **Janowi Mąkosie**, technikowi D. O. K. P. w Warszawie, — **Stanisławowi Ostrowskiemu** w Sochaczewie województwa warszawskiego, — **Józefowi Pietrasikowi** w Wawrze powiatu warszawskiego, — **Stanisławowi Przybylskiemu** w Nowej Piasecznicy powiatu sochaczewskiego, — **Józefowi Stenderze**, stałemu pracownikowi D. O. K. P. w Warszawie, — **Ignacemu Słiwie**, stałemu pracownikowi D. O. K. P. w Warszawie, — **Jakubowi Wardyńskiemu**, stałemu pracownikowi D. O. K. P. w Warszawie, — **Edwardowi Wieczorkowskiemu** w Pruszkowie powiatu warszawskiego, — **Marianowi Zbikowskiemu** w Warszawie;

za zasługi na polu pracy zawodowej w spółdzielczości rolniczej:

Kazimierzowi Bargielowi w Krośnie województwa lwowskiego, — **Alfredowi Fuchsowi** w Handzlówce powiatu łańcuckiego, — **Konstantemu Girsowi** w Plebańcach województwa wileńskiego, — **Leopoldzie Pawlikównie** w Jarosławiu, — **Stanisławowi Rajzerowi** w Handzlówce powiatu łańcuckiego, — **Szczepanowi Janowi Urbańskiemu** w Piastowie powiatu warszawskiego.

Warszawa, dnia 10 czerwca 1939 roku.

Prezes Rady Ministrów

(—) **Stawoj Składkowski**

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Kancelarii P. Prezydenta Rzeczypospolitej.

Z okazji święta narodowego Anglii Pan Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej przesłał pod adresem J. K. M. Króla Wielkiej Brytanii i Cesarza Indii Jerzego VI-go telegram treści następującej:

W dniu rocznicy wstąpienia na tron W. K. Mości proszę o przyjęcie bardzo gorących moich oraz całego narodu polskiego życzeń szczęścia osobistego WKMości, chwały Jego panowania oraz trwałej pomyślności Imperium Brytyjskiego.

(—) **Ignacy Mościcki.**

—oOo—

Z Prezydium Rady Ministrów.

W dniu 7 b. m. Pan Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wewnętrznych generał F. Stawoj Składkowski przyjął delegację gminy Młochów powiatu błońskiego w składzie: wójta gminy Bronieckiego Władysława i radnych Mrozińskiego Bolesława i Pietrzaka Józefa.

Delegacja ta wręczyła Panu Premierowi dyplom obywatela honorowego gminy.

—oOo—

Z Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Na depezę Pana Ministra Spraw Wojskowych gen. dyw. T. Kasprzyckiego, wysłaną w dniu 6 b. m. na ręce lorda admiralicji angielskiej z powodu katastrofy łodzi podwodnej „Thetis”, otrzymał P. Minister Kasprzycki w dniu 9 b. m. podziękowanie treści następującej:

„W imieniu Pierwszego Lorda Admiralicji składam najserdeczniejsze podziękowanie od królewskiej marynarki za okazane uczucia sympatii armii i marynarki Rzeczypospolitej Polskiej z powodu straty okrętu J. K. M. „Thetis”.

(—) **Stanhope.**”

—oOo—

Z Ministerstwa W. R. i O. P.

W dniu wczorajszym P. Minister W. Świętosławski przyjął na specjalnej audiencji p. dra Martina'sa Primanisa rektora uniwersytetu lotewskiego w Rydze.

Wczoraj wieczorem P. Minister Świętosławski udał się do Krakowa, by wziąć udział w dorocznym publicznym posiedzeniu Polskiej Akademii Umiejętności, które odbędzie się dnia 10 czerwca. Pan Minister będzie jednocześnie reprezentował Pana Prezydenta Rzeczypospolitej i P. Premiera Składkowskiego jako Szefa Rządu.

Dnia 7 czerwca r. b. odbyły się w Ministerstwie W. R. i O. P. narady przedstawicieli wy-

działów humanistycznych uniwersytetów państwowych, Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego oraz Wolnej Wszechnicy Polskiej. Na posiedzeniu ustalono ostateczny tekst projektowanego rozporządzenia o reformie egzaminów i studiów w zakresie nauk humanistycznych. Konferencja ta stanowiła ostatni etap dwuletnich prac Ministerstwa i szkół akademickich w tym przedmiocie.

—oOo—

Z Ministerstwa Opieki Społecznej.

W dniu 8 b. m. P. Minister Opieki Społecznej Marian Zyndram Kościakowski wygłosił przez radio przemówienie na temat „Ziemie wschodnie w życiu Państwa Polskiego”.

„Nie ma już dzisiaj w Polsce ziem przez Boga i ludzi zapomnianych, — jak się to do niedawna mówiło o Ziemiach Wschodnich. Tę prawdę można już dzisiaj ustalić wobec istniejącego planu ogólnopaństwowego, zmierzającego do całkowitego zespolenia i organicznego powiązania wszystkich składowych części Rzeczypospolitej.

Z okazji tygodnia Ziemi Wschodnich pragnę tej wielkiej polaci kraju poświęcić słów kilka. Ziemie te, o przeszłości jakże, powiedziałbym, burzliwej i romantycznej, zostały nie z naszej winy zachwaszczane, sprowadzone do roli pariasa, a to w wyraźnej obawie, by nie odegrały w zrywach do walki o wolność Polski decydującej roli. Największe bohaterstwa i największe cierpienia, niewola, wielkie zwycięstwa i wielkie klęski nawiedzały te ziemie prawie bezustannie na przestrzeni długich wieków, niszcząc materialne bogactwa, tworząc jakby wzajemnie skarbnie moralne i silne charaktery. W warunkach tych, prócz niczym niezachwianej wiary, woli niezłomnej, musiał istnieć i upór, by wciąż życie zaczynać jakby od nowa i nowe po odniesionych klęskach zdobywać jutro. Od Dźwiny po Dniestr, od dzisiejszych lodowatych mrozów i śniegów — do żarliwego słońca Zaleszczyk, ziemie w gruncie rzeczy bogate, a jakby przyrodziane w łachman — ziemie te budzą się do życia, wołając o swe właściwe miejsce i rolę w odrodzonym Państwie polskim.

Po zwycięskim udziale w walkach o niepodległość, pragnęły one oddać Rzeczypospolitej swe bogactwa naturalne, swe najlepsze siły ludzkie, swą niewygasłą miłość Ojczyzny, by wziąć żywy udział w procesach twórczych całego kraju.

Wielki pośpiech, jakiego wymaga odbudowywanie Polski, nieomal improwizacja, cechująca pierwszy okres naszych poczynań państwowych, sprawiły, że główny nacisk położono na centralne i zachodnie okręgi Rzeczypospolitej. Warunki rozwoju naszego organizmu państwowego, jego sytuacja geopolityczna niedługo jednak kazały czekać na ujemne strony tej błędnej polityki. Trzeba było za cenę zdrowia całości zacząć doprowadzać obieg krwi do równie, jak inne niezbędnych części tego organizmu.

Docenił wagę tego wielkiego problemu Rząd Rzeczypospolitej. Zrozumiało całe społeczeństwo, że nie idzie tu o dezyderaty, o pobożne życzenia Ziemi Wschodnich, ale o interes całego Państwa i narodu. Powstały instytucje, jak Towarzystwo Rozwoju Ziemi Wschodnich, Instytut Gospodarczy tych ziem i inne społeczne i naukowe instytucje, których zadaniem jest badanie sił twórczych naszych wschodnich polaci i przyczynianie się do organicznego powiązania ich z całością.

Pomiędzy sentymenty, jakie muszą każdego Polaka wiązać z naszymi Wschodnimi Kresami. Ustalmy konkretnie, co one reprezentują obecnie dla Państwa naszego, a przekonamy się, że bez powoływania się na dzieje tych ziem, na ich rolę w historii Polski, musimy zdobyć się na wielki wysiłek zbiorowy w kierunku ich gospodarczej aktywizacji. Przekonamy się dalej, że wynika to zarówno z podstawowych potrzeb państwa, jak i z aktualnego układu sił i wydarzeń.

Ustalmy ponadto od razu, że aktywizacja ta jest nie tylko bezspornie konieczna, ale i realnie możliwa. Niepodobna, oczywiście, w kilku słowach wyczerpująco omówić całego splotu zagadnień, które wiążą się z ustaleniem właściwej roli gospodarczej Ziemi Wschodnich. Wskażę więc tylko w wielkim skrócie na główne warunki naturalne, które każą im odegrać w życiu Państwa naszego wielką rolę.

Zacznijmy od bogactw podstawowych, jakie stanowią surowce. Wymienię pobieżnie surowce zarówno już eksploatowane, czy nadające się do eksploatacji, jak i znajdujące się jeszcze w stanie badań, wskazujących na istnienie poważnych złóż.

Więc: Pokażne ilości surowców roślinnych i zwierzęcych dla przemysłu przetwórczego i innych, jak np. włókienniczego, chemicznego i garbarskiego. Z innych surowców mamy rudy darniowe, odkryte ślady miedzi, stwierdzone już istnienie fosforytów, poza tym surowce energetyczne w postaci choćby szerokiego pasa torfów, pokrywających obszary od północnych granic Państwa aż po Rostocze na południe. Rozwijamy już eksploatację